

bengang været de overvejende, eller maastee 70, eller de andre kun 30, saa var det vist meget usikkert, om Ministeriet Orsted dengang var kommet til Roret. Det troer jeg for min Part ikke. Det er jo vist nok, at, naar den politiske Udvikling skaber en Majoritet, som afstikker den politiske Bane i en saadan Retning, saa maa det ogsaa være den, som skaber det Ministerium, der da fremkommer. Jeg troer, at den constitutionelle Magt i det constitutionelle Liv egentlig skaber Ministeriet; jeg kan ikke forstaae det anderledes. Jeg skal ellers forresten ikke udtale mig meget over Forslaget. Hvad der staaer som den første Ansødssteen for mig, det er det uansvarlige Ministerium, som vi ville faae, naar vi gaae ind paa Forslaget og paa den Fællesforfatning, som skal bygges paa Forordningen af 26de Juli, thi det er jo ganske vist, at Ministeriet, som det nu staaer for os i det Geheime-Statsraad, virkelig kun er et Fjerdedeelsministerium og kun har en Fjerdedeelsansvarlighed, og, da det nu ikke er sagt os, hvor denne Ansvarlighed skal hvile, enten i Fællesstaten eller i Kongerigets særlige Anliggender, og det atfaa er muligt, at den ligesaagodt kan hvile eller gaae over i Geheimestatsraadet for hele Monarchiet, saa have vi jo dog aldeles ingen Styrke, selv om vi beholde hele Danmarks Riges Grundlov, og, naar vi nu skulle indskrænke den, saa maae vi jo naturligviis tabe det Hele, thi vi have jo dog egentlig kun 3 ansvarhavende Ministre for Kongerigets særlige Anliggender; alle de andre ere jo dog virkelig ikke ansvarhavende Ministre, uden forsaavidt det kan vedkomme Fællesforfatningen. Jeg skal altsaa hermed erklære, at, da det staaer for mig, som om Danmark ikke alene vilde tabe sin Frihed, men ogsaa sin Selvstændighed, hvis vi vedtog Forslaget, saa horer jeg ogsaa til den lille Flok, som maa stemme mod dette Forslag om Indskrænkning af Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849.

Nimestad: Med Hensyn til, hvad den sidste erede Taler yttrede, skal jeg kun bemærke, at det vistnok maa være mig, han sigtede til, naar han meente, at der her i Salen var

salbet den Ytring, at de, som stemte for Toldsloven og Arveloven, vare de, som havde fremskaldt Ministeriet Orsted. Det har jeg paa ingen Maade sagt; jeg har kun sagt, at Kampen om disse Love førte til Ministeriet Orsted, men, om hvilken af disse Parter der er Skyld derti, har jeg aldeles ikke tilladt mig at yttre Noget.

Da ingen Flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved Forslaget (See Anhanget Sp. 101) blev ved Afstemning ved Navneopraab, der var forlangt deels af Myrup, Andresen, Jochumsen, N. Olsen, Johansen, Müllen, Lundgaard, A. Larsen, Jørgensen, C. Petersen, L. Hansen og J. A. Hansen, deels af J. F. Petersen, Simonsen, Barfod, Rugaard, L. C. Petersen, Estrup, Damkier, D. P. Olsen, Lindberg, Nimestad, C. A. Hansen og L. Jensen, vedtaget med 87 Stemmer mod 7 (see nedenstaaende Liste).

3 a.

Andersen M.; Gomard; Olsen, D. P.; Rugaard; Olahu; Hage, A.; Hage, H.; Hall; Hammerich; Hansen, C. A. H.; Hansen, J. A.; Hansen, L.; Hansen, M.; Hansen, P.; Hasle; Hafs; Hasselbalch; Jacobsen; Jensen, Chr.; Jensen, Jens; Jensen, Jacob; Jensen, L.; Jensen, S.; Jespersen; Johansen; Jochumsen; Jung; Jørgensen; Jørgensen; Kayser; Knudsen, P.; Krøyer; Larsen, A.; Larsen, K. P. C.; Larsen, L. C.; Lind; Lundgaard; Lychegaard; Mathiasen; Monrad; Müllen; Myrup; Møller; Nielsen; Nørgaard; Olsen, N.; Oppermann; Pedersen, J.; Petersen, C.; Petersen, H. M.; Petersen, J. F.; Petersen, L. C.; Ploug; Rasmussen; Reede; Nimestad; Schoveltin; Schroll; Schöler, L.; Simonsen; Sonne; Steen; Sønderbye; Therkelsen; Tiemroth; Tscherning; Lutein; Westergaard; Winther, G.; Alberti; Andersen, B.; Andresen; Berthelsen; Bregendahl; Broberg; Brockdorff; Bruun; Bröchner; Christensen, C. A. F.; Christophersen; Condrup; Damkier; David; Drewsen; Eiler; Estrup; Frølund.